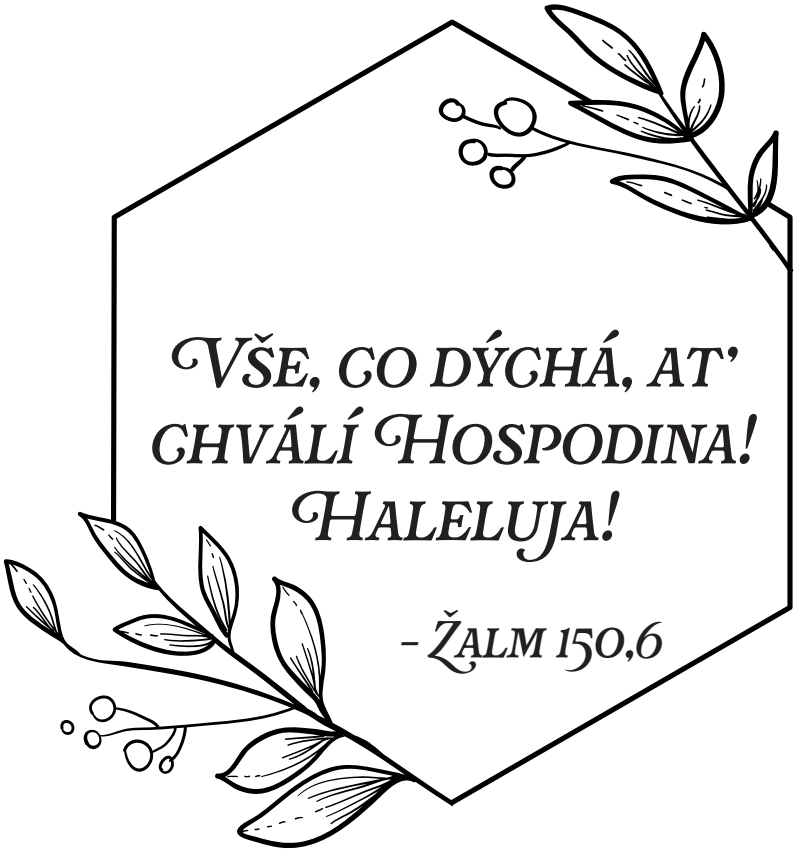

bskk.cz/zpevnik

Zpěvník

1. Ať požehnán je Bůh
2. Blíž Tobě, Bože můj
3. Bože, Tebe chválíme
4. Buď Pánu čest
5. Buď sláva Kristu jen
6. Buď Tobě sláva
7. Bůh Věkovitý
8. Čisté ruce, čisté srdce
9. Dobrořeč, duše má, Hospodinu
10. Díky za Tvůj kříž
11. Dnes k nám mluv
12. Hlas Tvůj když volá mne
13. Hle, sám Bůh náš
14. Hoden je Beránek
15. Chci jít za Tebou
16. Hoden jsi vzít
17. Chvalte Hospodina z nebes
18. Hrad přepevný jest Pán Bůh náš
19. Já nevím, proč Bůh milost svou
20. Já vroucně miluji
21. Jak nízko Kristus sklonil se
22. Jak vzácná
23. Jak vzácná milost Otcova
24. Jdou zástupy věrných
25. Jeruzalém
26. Jest pramen krví naplněn
27. Jen u Tebe ztiší se duše má
28. Ježíš, Ježíš je Pán
29. Jen v Kristu
30. Ježíši, můj Pane
31. Jezu, milovníče můj
32. Jistota blahá
33. Jméno Tvé
34. Když lid můj
35. Jsi Bůh, jsi náš Pán
36. Jsi vším
37. Jsme Tvůj lid
38. Kdybych neměl Tvojí milosti
39. Když vidím kříž
40. Kéž víc Tě miluji
41. Klaníme se před Tvou tváří
42. Kristus Pán vstal z hrobu dnes
43. Lid, který chodí v temnotách
44. Kristova krev a spravednost
45. Kristův kříž sílu má
46. Má naděj na tom spočívá
47. Má Skálo, můj Vykupiteli
48. Milujeme, ač nevidíme
49. Mou cestu v rukou máš
50. Můj Jezu, mám Tebe rád
51. Můj Spasitel mi dí
52. Muž bolesti
53. Nádherně zní
54. Naděje má
55. Nádherný Pane
56. Narodil se Kristus Pán
57. Nic, než jenom krev Ježíše
58. Ó, Hlavo plná trýzně
59. Ó, jak vzácné štěstí pro mne
60. Ó, Pane, jenž mne nenecháš
61. Ó, velký Bože
62. Ó přijď, ó přijď, Imannueli
63. Oslav Ho nebe
64. Oslavuj Pána
65. Otče můj drahý
66. Pán Bůh je přítomen
67. Pán jde k nám
68. Pán mě zachová

69. Pána chval, duše má
70. Pane Bože, přijď k nám
71. Píseň evangelia
72. Pane, díky
73. Pánova dobrota předivná
74. Panovníku nejvyšší
75. Pánu všichni prozpěvujte
76. Po všech cestách
77. Pochválen buď
78. Pojď a uzři to tajemství
79. Pojď, hříšníku, přistup blíž
80. Před Božím trůnem v nebesích
81. Přesvatý Bůh
82. Přijď, Králi věčný náš
83. Radujme se vždy společně
84. Slávou korunován
85. Slyšte slavný nebe ples
86. Spasiteli, Jezu drahý
87. Staň se mou vizí
88. Svatý, svatý, svatý
89. Tak jaký jsem
90. Tichá noc
91. Stvoř ve mně srdce čisté
92. Tvá vzácná milost
93. Ty jsi jediný Bůh
94. Ty jsi vším, co mám
95. Úžasný, nádherný Králi
96. V skále věčné
97. Věčné haleluja
98. Velká je věrnost Tvá
99. Vezmi, Pane, život můj
100. Všichni žízniví
101. Vzývám a slavím Tvé jméno
102. Vzácný dar svůj
103. Za slunce a krásu řek
104. Žalm 8
105. Zde ruce mé
106. Zjev se nám
107. Znovu
108. Ztiš srdce mé

1 Ať' požehnán je Bůh

SLOKA 1
Ať požehnán je Bůh tam, kde je zem úrodná;
tam, kde hojnost přebývá, požehnán buď Pán!
Ať požehnán je Bůh tam, kde je zem nevlídná,
má duše žízní vyprahlá – požehnán buď Pán!

Vše, co dáváš ze svých dlaní, s díky přijímám.
Všechno měníš v požehnání, chválu Ti vzdám.

REFRÉN
Buď požehnané slavné jméno Tvé,
buď požehnaný Pán.
Buď požehnaný velký Pán a Bůh,
buď požehnané svaté jméno Tvé.

SLOKA 2
Ať požehnán je Bůh, když slunce svítí nad hlavou
a život zdá se zábavou, požehnán buď Pán!
Ať požehnán je Bůh, když dny jsou plné strádání,
když žal se skrývá v dávání, požehnán buď Pán!

PŘECHOD
|: Dáš a vezmeš sám můj pád i vítězství,
v mém srdci stále zní jen slova žehnání :|

2 Blíž Tobě, Bože můj

Blíž Tobě, Bože můj, jen Tobě blíž!
Byť by mne táhnout měl blíž k Tobě kříž.
Zaplesá vždy můj duch: Blíž Tobě, jenžs můj Bůh,
blíž Tobě, jenžs můj Bůh, jen Tobě blíž!

Byť mne tma objala, slunka zhas‘ svit
a já na kameni strojil si klid,
můj bude, Pane, sen: Blíž Tobě, Bože, jen
blíž Tobě, Bože, jen, jen Tobě blíž!

Ukaž mi cesta má k nebi, že jde,
a vše, co sesíláš, z lásky že je!
Andělů pokyn zřím, blíž k Tobě jít že smím,
blíž k Tobě jít že smím, jen k Tobě blíž!

A když pak procitnu pln díků, chval,
v Bethel Ti postavím každý svůj žal.
Tak, by mne každá tíž vedla jen k Tobě blíž,
vedla jen k Tobě blíž, jen k Tobě blíž!

I když mne nad slunce v nadhvězdnou výš
povznese peruť Tvá v nebeskou říš,
můj hlahol uslyšíš: Můj Bože, Tobě blíž,
můj Bože, Tobě blíž, jen Tobě blíž!

3 Bože, Tebe chválíme

Bože, Tebe chválíme,
Pane, Tebe velebíme,
skutkům Tvým se divíme,
které v světě tomto zříme.
Divíme se, koříme,
klaníme se, věříme.

Andělé, když zpívají
před Tebou, pod křídel stíny
tváře čisté skrývají.
Což my teprve, trocha hlíny!
Věčná buď Ti, Pane, čest:
plán Tvůj s námi svatý jest!

Svatý Bože zástupů,
moc Tvá káže světu řády,
zlobu nutí k ústupu,
majestátem krotí svády,
život mladý volá v běh
ve zkázy a mdloby dnech.

Sluhům Tvým buď milostiv,
světla skýtej požehnání,
ať se každý Tobě živ
radě svaté věrně sklání,
a tak plný vděčnosti
spěje vstříc Tvé věčnosti!

4 Buď Pánu čest

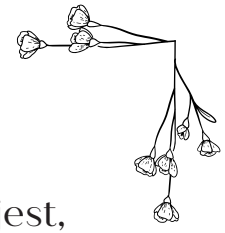
SLOKA 1
Buď Pánu čest! Ó pějte píseň chvály,
ať slávu jména Jeho slyší svět;
On dobrý jest, to do blízka i dáli
po země tváři má se rozeznět.

REFRÉN
Ano, chceme k oslavení
Krále svého sloužit dál,
chcem být svědky o spasení,
jak On nám to přikázal.

SLOKA 2
Buď Pánu čest! Se svatou uctivostí
své srdce vložte v žalmy vroucích chval;
On dobrý jest, vždyť z pouhé své milosti
se skálou spásy ztraceným nám stal.

SLOKA 3
Buď Pánu čest! Toť nejkrásnější úkol,
o Jeho lásky činech vyprávět;
On dobrý jest, to rozhlašujte vůkol,
ať k Němu celý obrátí se svět.

5 Buď sláva Kristu jen

SLOKA 1
Když všechno naše úsilí a snaha marná jest,
jen Pán tento dům udrží a dokáže ho nést.
Těm, co se těší zisků svých, bohatství pro ně vším jest,
vše zajde v mžiku mávnutí, jenom v Kristu sláva je.

REFRÉN
Pěj: „Sláva Králi našemu,
buď sláva Kristu jen."
Ať naše hlasy chválou zní,
neboť spásou Pán nám je.

SLOKA 2
Tvá vůle vždy se naplní, Slovo Tvé, to pravda je,
Ty sám jsi náš chléb vezdejší, Vládce, jenž nás miluje.
Vzít z proudu živé vody smí zdarma všichni žízniví,
Pán ztrápené a znavené pokojem svým naplní.

SLOKA 3
Přichází den, kdy Kristus Pán, náš věrný pravý Bůh,
Beránek, co byl za hřích dán, vrátí se pro lid svůj.
A hle, On s námi zůstane, kde jen světlo může dlít
a věčně Jeho svatý lid s Ním v lásce bude žít.

6 Buď Tobě sláva

Buď Tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal!
Smrt již nemá práva, vítěz Tys a Král!
Jasný jako plamen anděl sestoupil,
odvalen je kámen, prázdný hrob tu zbyl.
Buď Tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal!
Smrt již nemá práva, vítěz Tys a Král!

Toť On, toť Ježíš, jejž jsi spatřit chtěl,
nepochybuj, věř již! Živ je Spasitel.
Vzchop se, stádo malé, v boje pomezí
heslem Tvým buď stále: Kristus vítězí!
Buď Tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal!
Smrt již nemá práva, vítěz Tys a Král!

On, Kníže Míru, na věky je živ,
silnou má teď víru, ten, kdo bál se dřív.
Vítězem se stává, kdo zde trpěl s Ním.
Život v Něm i sláva, nic se nebojím.
Buď Tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal!
Smrt již nemá práva, vítěz Tys a Král!

7 Bůh Věkovitý

SLOKA 1
Když se vzpouzí svět, vládci bouří se,
stále panuje nade vším Jeden.
Nebudu se bát, vždyť Tvou pravdu znám,
že můj Bůh je Ten Věkovitý.

REFRÉN
Žádný nad Ním, žádný před Ním,
drží čas v rukou svých,
Jeho trůn je od věků až navěky.
V Jeho slávu, v Jeho moc i
v Jeho jméno věřím,
neboť On je Bůh Věkovitý.

SLOKA 2
Když strach z temnoty svírá mou duši,
nikdy nejsem sám, v rukou svých mě má.
On mě miluje a zná jméno mé,
neboť On je Ten Věkovitý.

SLOKA 3
I když nevidím do budoucnosti ,
s nadějí vzhlédnu ke Králi svému.
Pak se radost má navždy naplní
tváří v tvář před mým Věkovitým.

8 Čisté ruce, čisté srdce

Srdce skláním a poklekám,
svatý Bože, pokorný život chci žít.
Zrak odvracím od věcí zlých,
Pane, navždy odhazuji své modly.

|: Ruce čisté, srdce ryzí
dej mi, Bože, ať nesloužím jinému. :|

|: Pane, my chceme být lidem Tobě věrným,
chceme patřit jen Tobě, ne jinému. :|

9 Dobrořeč, duše má, Hospodinu

Dobrořeč, duše má, Hospodinu
a celé nitro mé Jeho svatému jménu.

A nezapomínej na žádné Jeho dobrodiní,
On ti všechny tvé nepravosti promíjí,
ze všech nemocí uzdravuje tělo tvé,
tebe korunuje svou milostí a slitováním.

10 Díky za Tvůj kříž

SLOKA 1
Díky za Tvůj kříž, jenž nás vykoupil,
když ses nám vydal cele do rukou,
ó Pane náš, ó Pane náš.
Naše skutky zlé Tys nám odpustil,
přikryl krví svou, na vše zapomněl,
děkuji, děkuji.

REFRÉN
Pane, mám Tě rád, vážně mám Tě rád,
stále poznávám, že Ty miluješ nás.
Hlubokou radostí těšíš srdce mé,
ale největší je to, že mohu znát,
Tvou radost znát.

SLOKA 2
Pro mé nemoci trpěls, Pane náš,
abys vzal náš strach, lásku vyléváš,
ó Pane náš, ó Pane náš.
Skončil úkol Tvůj, Tvé je vítězství,
teď nám dáváš růst, z vody živé pít,
děkuji, děkuji.

11 Dnes k nám mluv

Dnes k nám mluv, Pane, přišli jsme,
abys nás sytil svatým Slovem svým.
Hluboce pravdu zasévej,
proměňuj svůj lid k obrazu svému,
aby od nás zářilo světlo Tvé
skrze skutky lásky ve víře.
Dnes k nám mluv, Pane, vykonej
veškerou svou vůli ke své slávě.

Nauč nás i poslušnosti,
svaté bázni, pravé pokoře,
zkoumej srdce postoje
světlem zářivým svojí čistoty.
Oči otvírej, posiluj víru
vidět lásku Tvou i autoritu.
Slova moci nikdy neselžou,
pravda zvítězí nad nevírou.

Dnes k nám mluv, Pane, obnov nás,
toužíme vidět Tvůj nesmírný plán.
Pravdy neměnné od stvoření
zní včera, dnes i navěky.
Milostí si za Písmem stojíme,
díky víře s Tebou chodíme.
Vybuduj, Pane, církev svou,
naplň celý svět svou slávou.

12 Hlas Tvůj když volá mne

SLOKA 1
Hlas Tvůj když volá mne,
jdu, Pane, Tobě vstříc
a hledám spásu duše své
pod křížem v ranách Tvých.

REFRÉN
Dnes k Tobě, Pane, jdu,
ó, přijmi duši mou,
z mých hříchů všech mne očisti
svou krví předrahou!

SLOKA 2
Tvé Slovo slibuje
mi v Tobě spasení,
též pokoj duši zjevuje
a s Bohem smíření.

SLOKA 3
Své dílo dokonáš
svou vzácnou milostí
a nové srdce jistě dáš,
když přijdu s lítostí.

SLOKA 4
Buď slaven, Pane můj,
za dílo lásky Tvé,
mou duši stále posvěcuj
a drž mne v ruce své!

13 Hle, sám Bůh náš

SLOKA 1
Kdo v rukou svých oceány má?
Kdo zrn písku všechen počet zná?
Vládci prchnou, když Jeho hlas zní.
Jméno Jeho stvoření chválí.

REFRÉN
Hle, sám Bůh náš sedí na trůnu,
přinesme Mu chválu.
Hle, sám Král náš, kdo se Mu vyrovná?
Přinesme Mu chválu.

SLOKA 2
Kdo je schopen Pánu poradit?
Jeho slova troufá zpochybnit?
Kdo by učil Toho, co vše zná?
Kdo obsáhnul krásu, kterou má?

SLOKA 3
Kdo pocítil hřeby v dlani své?
Všechnu vinu nesl za hříšné?
Věčný Bůh do hrobu ponížen,
Spasitel náš k vládě vyvýšen.

PŘECHOD
|: Tvá vláda bude věčná. :|
|: Přijdi k nám se slávou svou. :|
|: Tvá vláda bude věčná. :|
|: Přijdi k nám se slávou svou. :|

14 Hoden je Beránek

REFRÉN
Hoden je Beránek nejvyšší chvály.
On nás vykoupil Svou krví.

SLOKA 1
Jenom Ty jsi na věky Král,
jenom Tobě patří sláva, Pane náš.

SLOKA 2
Budem jásat nad Tvým vítězstvím,
prapory pozdvihnem ve jménu svého Boha.

15 Chci jít za Tebou

|: Hledám Tvoji tvář, Pane můj,
hledám Tvoji tvář každý den.
Po Tobě touží duše má,
očekávám Slovo Tvé. :|

|: Chci jít za Tebou, Ježíši, cestou Tvou,
chci jít za Tebou, Ježíši, :|
za Tebou.

|: Za Tebou, Pane můj, chci jít každý den,
za Tebou, Pane můj, chci jít. :|

16 Hoden jsi vzít

SLOKA 1
Z nebes k nám jsi promluvil,
z nebes k nám jsi sestoupil,
Tys na kříži hřích porazil,
vzkříšením jsi zvítězil.

REFRÉN
Hoden jsi vzít slávu a čest,
mocen jsi nás ve své náruči nést.
Hoden jsi vzít slávu a čest,
mocen jsi nás vést.

SLOKA 1
Požehnán buď Hospodin,
požehnán buď Ježíš Syn,
požehnán buď svatý Duch,
požehnán buď Otec Bůh.

17 Chvalte Hospodina z nebes

Chvalte Hospodina z nebes,
chvalte Ho ve výšinách,
chvalte Ho všichni Jeho andělé,
chvalte Ho všechny Jeho zástupy.

Neboť vyvýšené je Jeho jméno,
Jeho velebnost je nad nebem a zemí.

18 Hrad přepevný jest Pán Bůh náš

Hrad přepevný jest Pán Bůh náš,
zbroj výborná i síla;
Oň nás chrání, když satanáš
své proti nám vysílá.
Ten starý nepřítel zkazit by nás chtěl,
moc a mnohá lest hrozná zbraň jeho jest,
v světě nemá rovného.

Nástroj lidský jest v tom špatný,
snadní jsme my k zmožení.
Však hájí nás Rek udatný,
jejž Bůh nám dal ke spasení;
kdo by ten byl, nevíš? Jest Kristus Ježíš,
Bůh a Pán všeho, a není jiného,
pole jistě obdrží.

Byť svět i ďáblů plný byl,
chtějících nás zhltiti;
však žádný by z nás neubyl,
musejí odstoupiti!
Kníže světa toho ač bouří mnoho,
co chce, nespraví, soud Boží ho dáví,
slovíčko jej porazí.

Ďábel, svět musejí jistě
ustoupit slovu Jeho,
neb s námi jest v každém místě
Pán s dary Ducha svého.
Přijde-li na zmatek: čest, hrdlo, statek:
Nechť sobě mají, nic tím nezískají,
nebes nám však nechají.

19 Já nevím, proč Bůh milost svou

SLOKA 1
Já nevím, proč Bůh milost svou mi ráčil zjeviti,
ni kterak za mne bídného moh‘ Kristus zemříti.

REFRÉN
Ale vím, komu jsem uvěřil, a On je mocen i zachovati
to, co jsem já u Něho složil, až do onoho dne.

SLOKA 2
Já nevím, proč mne hříšného Pán v světě vyhledal,
jak k sobě si mne povolal, mně spásnou víru dal.

SLOKA 3
Já nevím, jak Duch viní lid, jak hříchy zjevuje,
jak víra v oběť Kristovu nám pokoj daruje.

SLOKA 4
Já nevím, co mne čeká dál, zda tma, neb světla zář,
zda štěstí, nebo neštěstí, než spatřím Boží tvář.

SLOKA 5
Já nevím, kdy můj přijde Pán, za dne, či v soumraku,
zda v údolí se setkám s Ním, aneb na oblaku.

20 Já vroucně miluji

Já vroucně miluji,
ó, Pane, církev Tvou,
Tvé království, jež vydobyl
jsi vlastní krví svou!

Tvou církev miluji,
v níž Ty svou libost máš,
již jako zřítelnici svou
vždy něžně ostříháš.

Ctím služby její ctné,
jsou rozkoší vždy mou,
ctím její písně, modlitby
i lásku bratrskou.

Své slzy s jejími
chci vždycky mísiti,
chci věnovat jí služby své,
s ní vždy se modliti.

Jest církev Pravdy sloup,
jenž všecko přetrvá,
ji práce čeká na zemi
a v nebi pocta Tvá.

21 Jak nízko Kristus sklonil se

SLOKA 1
Jak nízko Kristus sklonil se, Král všeho vesmíru.
Bezbranný leží ve chlévě, tam v matčině klínu.
A zvířat hlasy poslouchá, přitom sám nemluví.
Ten pramen věčné radosti přišel pro žíznící.

SLOKA 2
Jak nízko Kristus sklonil se, veškeré Země Pán,
když jako dítě učil se, jak po ní chodit má.
Před Ním se sklání andělé, On k lidem sklonil se.
A chudý chlév byl domovem Tomu, kdo vlastní vše.

REFRÉN
Gloria, gloria na výsostech.
Gloria, gloria na výsostech.

SLOKA 3
Jak nízko Kristus sklonil se, by hanby zbavil nás.
„Nejvyšší sláva Ježíši“ ať zní vždy v každý čas.
Uzdravitel, co místo nás na dřevě kříže mřel.
Král koruny se voji vzdal, abych s Ním vládnout směl.

22 Jak vzácná

SLOKA 1
Jak vzácný byl ten život, který byl dán na Golgotě.
On šel na kříž a vzal můj hřích a zaplatil za mě.

REFRÉN
Jak vzácná, jak vzácná,
jak vzácná je krev Ježíše.

SLOKA 2
Jak vzácný byl ten Beránek, naklonil hlavu svou,
vzal korunu ostrých trnů, stal se obětí mou.

PŘECHOD
Z Tvého bodeného boku tekl ten proud
jako svatební víno pro nevěstu Tvou;
ten předrahý proud.

SLOKA 3
Jak vzácný je Muž bolesti v šarlatovém plášti,
náš kalich pil, nás vykoupil a dal nám naději.

23 Jak vzágná milost Otcova

Jak vzácná milost Otcova,
jak úžasná ta láska,
že svého Syna v oběť dal,
by nás pro sebe získal.
Jak ztráty žal Ho rozdírá,
když dech se Synu krátí!
Ten bránu k slávě otvírá
a víc dětí Mu vrátí.

Na kříži muž je zmučený,
můj hřích mu bedra svírá,
a k hanbě mé i hlas můj zní
a s rouhači mu spílá.
Můj hřích Ho k dřevu přitlouká
a těžkne s každou ránou,
však tím, že zemřel, žít mi dá,
já vím, je dokonáno.

Co mám, na odiv nedávám,
a vzpírat se chci pýše,
teď chlouba má je Kristus sám,
že zemřel a byl vzkříšen!
|: Jak zdůvodnit, že těžit smím
z triumfu Mesiáše,
vím jen, že jsou mým výkupným
ty rány, které snášel. :|

24 Jdou zástupy věrných

SLOKA 1
Jdou zástupy věrných s jásotem a chválou,
my též do Betléma pospíchejme.
Vítejme Pána, Krále andělského.

REFRÉN
Ježíši zrozenému, Ježíši zrozenému,
Ježíši zrozenému zpívejme.

SLOKA 2
Od stád v krajích spících pastýři jsou zváni
k jeslím, kde spí Dítě nám slíbené.
Též s nimi spějme poklonit se Pánu.

SLOKA 3
Hle, sláva věčného Tvůrce všehomíra
všem nám září v úsměvu Dítěte.
Bůh mezi námi, v plenkách nemluvňátko.

SLOKA 4
Bůh s námi je spřízněn, lidský úděl sdílí,
jej chválami vroucími vítejme.
Láskou za lásku Pánu odpovíme.

25 Jeruzalém

Mezi davy náš jde Pán tam v Jeruzalémě.
Kde Ho jednou chválili, jde k ukřižování.
Králů Král ponížený sám si nese těžký kříž
na cestě Jeruzalémem, aby nás zachránil.

Slyšíme na Golgotě, jak se posmívají.
Tiše čeká Beránek a k Otci se modlí.
Syna Boha Ježíše, který stvořil celý svět,
vojáci ukřižovali, On je však zachránil.

Vidíme Ho na kříži, naposled již dýchá.
Z Jeho boku až na zem proudí ta krev drahá.
Jak se země otřese! Opona se roztrhne.
Ježíš čelí hněvu Božímu, Svou krví nás chrání.

Vidíme ten prázdný hrob. Smrt je poražená.
Ten, kdo kdysi sluhou byl, vládne jako vítěz.
Ježíš sám je hoden chval, bude navždy kralovat
v novém Jeruzalémě, Ten, kdo nás zachránil.

Ježíši, jsi hoden chval, budeš navždy kralovat
v novém Jeruzalémě, Ty jsi nás zachránil,
Ty jsi nás zachránil.

26 Jest pramen krví naplněn

Jest pramen krví naplněn, jež proudí z Krista žil,
a když v něm hříšník ponořen, jest zbaven hříchu sil.
Jest zbaven hříchu sil, jest zbaven hříchu sil.
A když v něm hříšník ponořen, jest zbaven hříchu sil.

Když lotr kál se, zaplesal, že spatřil pramen ten;
Jím mohu, byť bych poklesal, od jha být svoboden.
Od jha být svoboden, od jha být svoboden.
Jím mohu, byť bych poklesal, od jha být svoboden.

Můj Beránku, Tvá drahá krev neztratí svoji moc,
až celá Kristova církev přemůže světa noc.
Přemůže světa noc, přemůže světa noc,
až celá Kristova církev přemůže světa noc.

Co vírou spatřil jsem Tvou krev, z Tvých skrání prouditi,
Tvou lásku slavil vždy můj zpěv, vždy bude slaviti!
Vždy bude slaviti, vždy bude slaviti,
Tvou lásku slavil vždy můj zpěv, vždy bude slaviti!

Až jazyk můj tak ubohý ve hrobě už zmlkne,
Zazpívám píseň krásnější o tom, jak jsi spasil mě!
O tom, jak jsi spasil mě, o tom, jak jsi spasil mě,
zazpívám píseň krásnější o tom, jak jsi spasil mě!

27 Jen u Tebe ztiší se duše má

SLOKA 1
Když mě nepřítel souží a mé srdce umdlévá,
když se temnota plíží, strachem chřadne duše má.
V Tebe důvěru vkládám, v tichosti očekávám,
na Tvé Slovo spoléhám.

REFRÉN 1
Ty jsi štítem mým a skálou spásy,
mou útěchou, když strach se hlásí.
Jen u Tebe ztiší se duše má.

SLOKA 2
Tys můj nepřístupný hrad, v každé hrozbě jsi můj štít.
Hříšných nebudu se bát, jsou jen vánkem, marností.
Vím, že vítězem je Pán, padl protivník Satan,
já však v Kristu úkryt mám.

REFRÉN 2
Ty jsi štítem mým a skálou spásy,
mou útěchou, když strach se hlásí.
Jen u Tebe ztiší se duše má.
Tys mou nadějí, když síly slábnou,
mou záštitou, když boje vládnou.
Jen u Tebe ztiší se duše má.

SLOKA 3
S láskou nezaslouženou, s nevýslovnou milostí,
vydals, Pane, duši svou, zvítězil jsi nad smrtí.
Věčný pokoj prožívám, temnoty se nelekám,
na Tebe očekávám.

PŘECHOD
K Tobě, Pane, přicházíme
směle s důvěrou!
Skleslá srdce vyléváme,
jsi nám útěchou!

28 Ježíš, Ježíš je Pán

|: Ježíš, Ježíš je Pán, jediná, jediná
cesta k životu, k pravdě, k vítězství,
jediná naděje. :|

Kéž na mě sestoupí Tvé milosrdenství,
kéž na mě sestoupí i Tvá spása,
nikdy nezbavuj má ústa pravdy,
dál teď poběžím jen cestou Tvou.

29 Jen v Kristu

Jen v Kristu mám naději svou,
je světlem mým i písní mou.
Ta pevná zem, ta skála skal,
v žáru i v bouři úkryt znám.
Jen pokoj Tvůj, jen láska Tvá,
jen ta můj strach vždy přemáhá.
Zachránce můj, v Něm všechno mám,
v Kristově lásce smím tu stát.

On v Kristu sám se tělem stal,
v Něm plnost Boží přítomná.
Ten lásky dar byl popliván
těmi, jimž byl ke spáse dán.
Své smrti kříž On musel nést,
tak usmířen byl Boží hněv.
Když každý hřích na sebe vzal,
v Kristově smrti smím tu stát.

Ve skále měl svůj tmavý hrob,
On, světlo světa, spoután tmou.
Pak přišel zlom v den vítězný,
když Ježíš vstal, byl vzkříšený.
Tak zvítězil nad hříchem vším,
svou obětí mě zbavil vin.
Vím, On je můj a já jsem s Ním,
Kristova krev mi dává žít.

Teď klid a mír v svém srdci mám,
vždyť ve mně Kristus vládne sám.
Od prvních chvil do konce dní
Ježíš je stále Pánem mým.
|: A žádná moc či lidský hřích
mě nemůžou vzít z rukou Tvých,
než zazní hlas, než přijde k nám,
v Kristově síle smím tu stát. :|

30 Ježíši, můj Pane

|: Ježíši, můj Pane, Ty jsi králů Král,
Tys za mne život svůj dal. :|

|: Velebíme Tvoje svaté jméno,
Ty jsi Bůh náš a Pán. :|

31 Jezu, Milovníče můj

Jezu, milovníče můj, v srdce Tvé se utíkám:
v bouřích žití se mnou pluj, kormidlo řiď lodi sám!
Skryj mne, Spasiteli, skryj, dokud trvá bouře čas!
V přístav jistý vejít dej, přijmi pak mne v nebes jas.

Útočiště mé jsi sám, k ruce Tvé se přivíjím,
veď a těš mne, k Tobě lkám, u Tebe jen pomoc vím.
Křídly svými zakryj mne, v své mne dlani uschovej!
Tys má všechna naděje, pomoz tedy, milost dej!

Vše, čeho mi potřebí, ba i více v Tobě mám.
Potěš mdlého, nad ním bdi, uzdrav, veď slepého sám!
Ty jsi svatý, já pak jsem samá bída, samý hřích.
Shlédni, Pane, na mne sem, vytrhni mne z hříchů mých!

Milosti i lásky dost máš, bys milostiv mně byl,
shladil hřích můj, moji zlost a mé srdce očistil.
Ó, života prameni, palčivou mou žízeň ztiš,
vodu živou dávej mi, zůstaň věčně se mnou již!

32 Jistota blahá

SLOKA 1
Jistota blahá, Ježíš můj jest!
Okouším slávu, radost a čest.
Dědic jsem spásy, vykoupený,
zrozený z Ducha, očištěný!

REFRÉN
To je má zpráva, jistě to vím:
mám život věčný, jsem Boží syn;
svědectví Ducha v nitru svém mám:
spasil mě Ježíš, můj Bůh a Pán.

SLOKA 2
Úplně zlomen, naplněn Jím,
přetékám láskou, obživením.
Nebeskou shůry ozvěnou zní
v srdci zpěv díků za spasení.

SLOKA 3
Úplně poddán: Kristus buď živ!
Ztracen v Něm, blažen, jak nikdy dřív,
nebeský mír mám, bdím-li či spím;
z otroctví vyrván, chodit chci s Ním!

33 Jméno Tvé

SLOKA 1
Jsme tu jen chvíli a Ty jsi věčný,
vesmíru vládneš, nad časem Pán.
Jsme jenom pára a Ty jsi navždy,
věčná je láska, chránící nás.

REFRÉN
Svatý, svatý, Bůh Všemohoucí,
zástup volá: „Jsi hoden chval.“
Beránku zbitý za naše hříchy,
|: jméno Tvé vzývám. :|

SLOKA 2
Zlomená srdce uzdravíš rázem,
Lékaři mocný, dotykem svým,
jsi Píseň písní s nápěvem věčným,
Tobě se klaním, zpívat Ti smím.

34 Když lid můj

Když lid můj, který zná jméno Mé,
se sám v modlitbách pokoří,
když Mou tvář budou stále hledat
a když své cesty zlé opustí,

Já vyslyším je, Já vyslyším je,
hřích odpustím jim rád.
Já uzdravím je, Já uzdravím je,
Já jejich zem mám rád, mám rád.

35 Jsi Bůh, jsi náš Pán

SLOKA 1
Králem nádherným,
vším, v co doufat smím,
v Něm jásej celá zem, v Něm jásej celá zem.
On sám je jas a zář,
tma ztrácí svoji tvář,
noc se mění v den,
noc se mění v den.

REFRÉN
Jsi Bůh, jsi náš Pán,
zpíváme, jsi Bůh, jsi náš Pán,
ať každý ví, jak nádherný jsi Pán .

SLOKA 2
Má čas v rukou svých,
je Pánem nad smrtí,
první poslední, první poslední.
Duch Svatý, Otec, Syn,
jen On je Pánem mým,
Lvem i Beránkem, Lvem i Beránkem.

PŘECHOD
Jméno krásné máš,
v mé chvále přebýváš,
jak nádherný jsi Bůh, náš Pán.

36 Jsi vším

SLOKA 1
Ty jsi má síla, když jsem sláb,
v srdci mém oheň může plát,
Ty jsi můj Pán, jsi vším.
Hledám Tě jako vzácný grál,
nikdy se nevzdám, Ty jsi Král,
Ty jsi můj Pán, jsi vším.

REFRÉN
|: Jméno Tvé má moc,
snímáš hříchy mé. :|

SLOKA 2
Vzal jsi můj hřích, můj kříž, můj žal,
požehnán, když jsi z mrtvých vstal,
Ty jsi můj Pán, jsi vším.
V pádu mě vždycky pozvedáš
a když mám žízeň, pít mi dáš,
Ty jsi můj Pán, jsi vším.

37 Jsme Tvůj lid

|: Jsme Tvůj lid, jsme Tvá nevěsta,
tak přijď mezi nás, tak přijď rozdávat. :|

|: Ať láska Tvá vždy mezi námi přebývá
a pokoj svůj znovu vylej mezi nás. :|

38 Kdybych neměl Tvojí milosti

Kdybych neměl Tvojí milosti,
Tvojí lásky, Tvojí věrnosti,
kdybych neznal moci Golgoty,
kam bych já se, Bože přesvatý,
poděl v úzkosti?

V strachu, v špíně své bych hynul dál,
do neřestí dále zapadal,
jako kámen v propast vržený.
Za své viny na smrt určený,
tak bych umíral.

Jen Tvá milost v kříži zjevená,
jen Tvá ruka hřebem bodená
nad propastí drží mne—ten div:
hříšníku jsi věčně milostiv!
Jaká proměna!

Ruka Tvá mne vyprostila z pout,
milost Tvá jak čisté vody proud,
láska Tvá jak mořské hlubiny:
když jsi platil krví za viny,
nelze zahynout.

39 Když vidím kříž

Když vidím kříž, Tvé lásky dar,
tam umíral sám slávy Král,
pýchu a svár, to vše odkládám,
bez lásky Tvé prázdnou dlaň mám.

Mou vinu vzal, v sobě mě skryl,
jen pro můj hřích, pro Něj výsměch zbyl,
láska a žal z kříže volá dál,
že z lásky k nám trpěl můj Pán.

Teď, Pane můj, vzdávám Ti dík
za spásu Tvou, za Tvé lásky kříž,
za rány Tvé, za Tvé vítězství,
pro vzácnou krev chci Ti být blíž.

Kdo může stát před tváří Tvou?
Kdo může dát víc, než Ty sám?
Pro lásku Tvou tolik nádhernou
život svůj dám, duši svou dám,
srdce své Ti dám, své vše, co mám.

40 Kéž víc Tě miluji

Kéž víc Tě miluji, víc lásky jen
dávej mi, Pane můj, na každý den!
Ó, slyš tu prosbu mou, duši mou studenou
rozehřej láskou svou; jen lásky víc!

Zemských dřív radostí žádával jsem,
teď žádám Tebe mít vždy v srdci svém.
Tvář svou mi neskrývej, prosbu mou vyslýchej,
víc lásky, Pane, dej, jen lásky víc!

Ať sešleš radosti, ať trpký žal,
vždy jsi jim poslání pro nás tu dal:
bychom Tě hledali a k Tobě volali,
víc lásky žádali, jen lásky víc!

A když se konec můj přiblíží již
a budu muset již svůj složit kříž,
zašeptnu v loučení, v pokorném ztišení
k Tobě, mé spasení, jen lásky víc!

41 Klaníme se před Tvou tváří

Klaníme se před Tvou tváří, ó, Králi náš.
Spojil jsi nás v uctívání, ó, Králi náš.

Teď zní z našich úst jen chvály,
jsme jedno a Ty jdeš s námi,
spojil jsi nás v uctívání, ó, Králi náš.

42 Kristus Pán vstal z hrobu dnes

Kristus Pán vstal z hrobu dnes, Haleluja!
Všude radost, jásot ples, Haleluja!
K Jeho slávě celý svět, Haleluja!
Země, nebe musí pět: Haleluja!

Hanu kříže na se vzal, Haleluja!
Dílo spásy dokonal, Haleluja!
V krutém boji zvítězil, Haleluja!
Slávy své nám dát chce díl. Haleluja!

Nač je pečeť, nač tu stráž? Haleluja!
Přemožen je satanáš, Haleluja!
Smrti, boj tvůj marný, znám, Haleluja!
Otevřený ráj je nám. Haleluja!

Živ je, živ Král slavný můj, Haleluja!
Kde je, smrti, osten tvůj? Haleluja!
Peklo, kde tvé vítězství? Haleluja!
Pán že vstal, svět celý ví. Haleluja!

Jemu k slávě chceme žít, Haleluja!
Věrně pro Něj zápasit, Haleluja!
Krotce nosit žití kříž, Haleluja!
Vstoupit za ním v světla říš. Haleluja!

43 Lid, který chodí v temnotách

SLOKA 1
Lid, který chodí v temnotách,
uvidí veliké světlo,
těm, kteří bydlí ve stínu smrti,
z Betléma zazáří světlo.

Neboť se nám Syn narodí,
dítě bude nám dáno,
na Jeho rameni spočine vláda,
bude mít nádherné jméno.

REFRÉN
Divuplný Rádce, Božský bohatýr,
sám Pokoje vládce, Otec věčnosti.
Divuplný Rádce, Božský bohatýr,
sám Pokoje vládce, Otec věčnosti.

SLOKA 2
Duch Boží na Něm spočine,
v Něm bude Bůh zjeven,
z Jákoba hvězda zářivá vzejde,
Mesiáš s nádherným jménem.

On bude světlem v temnotách,
majákem, když zuří bouře,
před lidskou zlobou bezpečnou skrýší,
pramenem uprostřed pouště.

44 Kristova krev a spravednost

Kristova krev a spravednost
je svatební můj šat a skvost,
jimž pro nebe se ustrojím
a před Bohem tak obstojím.

V Ježíše cele spoléhám,
že On mě vezme k sobě tam.
Jen Jemu dík jsem všeho prost
a dluh můj splacen na věčnost.

Již smazán jest i zápis ten,
jenž proti mně byl vystaven,
krev kříže všecko obmyla
a staré věci zrušila.

Beránek svatý, nevinný,
na dřevo kříže zvýšený,
jenž za můj hřích se v oběť dal,
On jest můj Bůh, můj Pán a Král.

Vím, že krev Jeho předrahá
je věčně vzácná u Boha,
že přijal oběť smíření
za naše věčné spasení.

Té svaté krve krůpěje
jsou jediná má naděje;
buď, že jsem živ neb umírám,
ve kříži pevný základ mám.

Jsem také jist, že pro tu krev
již netíží mne Boží hněv
a že jsem z hříchu vyvázán,
s radostí činím, co chce Pán.

A dokud trvá život ten,
jsem pevně na tom ustaven,
že o té Boží milosti
chci svědčit se vší smělostí.

Ó Králi slávy, Pane náš,
jenž v nebi s Otcem přebýváš,
se všemi námi lítost měj
a stádci svému požehnej!

45 Kristův kříž sílu má

SLOKA 1
Kéž bych pochopil, co jsi vytrpěl,
na Golgotě v ten temný den.
Lidmi ponížen, zdrcen, proboden,
na kříži vyvýšen.

REFRÉN
Kristův kříž sílu má,
sám Ježíš hříchem se stal,
vinu vzal, strpěl hněv,
nám odpuštění daroval.

SLOKA 2
Kéž bych rozuměl tíze, jež jsi nes,
když na bedrech ti ležel hřích.
Pro mé skutky zlé, myšlenky hořké,
trní ti drásá tvář.

SLOKA 3
Slunce pohaslo, zem se zachvěla,
Stvořitel mrtev sklání tvář.
Opona ve dví, mrtví vstávají,
když „dokonáno!“ zní.

SLOKA 4
Kéž bych pochopil, jakou svobodu
utrpením jsi vydobyl.
Nad smrtí zvítězil, abych nyní žil,
láskou jsi zaplatil.

REFRÉN
Kristův kříž sílu má,
sám Ježíš hříchem se stal,
vinu vzal, strpěl hněv,
nám odpuštění daroval.

REFRÉN 2
Kristův kříž sílu má,
Syn Boží umíral,
zaplatil, abych žil,
a odpuštění mi získal.

46 Má naděj na tom spočívá

SLOKA 1
Má naděj na tom spočívá,
že za můj hřích krev tekla Tvá.
Tvé jméno, Tvá spravedlnost,
to pro mě, Pane můj, je dost.

Když tvář Tvou tma mi zastírá,
tu víra má se opírá
jen o milost a kotva má
|: se nepohne, ať bouř je zlá. :|

REFRÉN
Ježíši, v slabosti
docházím milosti.
V bouří zlé Tvá láska je
kotvou mou.

SLOKA 2
Tvůj slib, Tvá krev mi pomáhá,
když žití bouř se rozmáhá.
Vím, v sebe doufat marné je,
|: však Tys má všecka naděje! :|

47 Má Skálo, můj Vykupiteli

Má Skálo, můj Vykupiteli,
Ty jsi drahý poklad v srdci mém.
Jsi Bůh a není žádný jiný,
jenom v Tobě je naplnění.
Jak hluboká je Tvoje milost,
jak vysoká je láska Tvá,
jak dokonalá Tvoje moudrost,
Tvá dobrota, má radost nejvyšší.

Má Skálo, můj Vykupiteli,
Ty jsi ochránce srdce mého.
Jsi meč můj k boji proti zlému
a můj štít v bitvě s pokušením,
má píseň, když jsem obklíčený,
má naděj v smutku a strasti,
má radost, když procházím zkouškou,
Tvá věrnost je v noci mou útěchou.

Má Skálo, můj Vykupiteli,
Ty jsi soucitným mým zachráncem.
Můj kříž jsi vložil na svá záda,
na mém místě jsi čelil smrti.
|: Tys vstal a smrt je poražena,
Tys vzal můj hřích a viny mé. :|
Má Skálo, můj Vykupiteli,
kéž moje dny vždy slaví jméno Tvé,
kéž moje dny vždy slaví jméno Tvé.

48 Milujeme, ač nevidíme

Milujeme, ač nevidíme,
věříme v Něj a jásáme.
Nevýslovnou radostí plnou slávy
v Něm docházíme cíle víry své.

Zlatem a stříbrem On nezaplatil,
pomíjivým nás nekoupil.
Povolal nás do světla svého,
skrze Něj máme přístup do bran nebeských.

Jsme obmytí krví Beránka
na místě zvaném Golgota,
otroky hříchu nemusíme déle být.
Na kříži svůj život dokonal,
třetího dne však z mrtvých vstal,
otroky hříchu nemusíme déle být.

49 Mou cestu v rukou máš

SLOKA 1
Mou cestu v rukou máš, jdu s důvěrou,
neselže láska Tvá, jdu s důvěrou.
Ať se třeba hory zřítí do moře,
jdu s důvěrou,
ať i hvězdy padají a svět kolem se hroutí.

REFRÉN
Každý den novou milost
z Tvých dlaní smím si brát.
Jako strom ve Tvém chrámu
v pevných zdech Tvé věrné lásky úkryt mám.

SLOKA 2
Když cestu nevidím, jdu s důvěrou.
Vedeš mě Slovem svým, jdu s důvěrou.
I když musím projít temným údolím,
jdu s důvěrou.
Vím, že zase postavíš mě pevně na své skále.

50 Můj Jezu, mám Tebe rád

Můj Jezu, mám Tebe rád, vím, že jsi mým
a rozkošem světa zde výhost dám zlým.
Ó, nejdražší Pane, jen k sobě mne vznes;
ach, víc nežli dříve Tě miluji dnes!

Já miluji Tě, neb Tys dřív mne měl rád
a na dřevě kříže jsi život svůj klad.
Tys korunu z trní za hříchy mé nes,
ach, víc nežli dříve Tě miluji dnes!

Chci milovat Tebe zde v života dnech
a chváliti vděčně, co stačí mi dech!
A kdybych již na smrti lože kde kles,
vím, víc nežli dříve Tě miluji dnes!

Tam v příbytcích slávy, kde věčný den jest,
tam budu Tě slavit a vzdávat Ti čest
a zpívati budu v ten nebeský ples,
ach, víc nežli dříve Tě miluji dnes!

51 Můj Spasitel mi dí

SLOKA 1
Můj Spasitel mi dí: „Já tvoji slabost znám;
pojď, Já tě posilním a útěchu ti dám!“

REFRÉN
Ježíš splatil vše, vše Mu dluhuji,
v strasti lkala duše má, Pán vysvobodil ji!

SLOKA 2
Jen Tvoje Božská moc mé hříchy shlazuje,
mé srdce kamenné čistí a změkčuje.

SLOKA 3
Ne! Žádnou zásluhu před Tebe nenesu,
jen k Tobě pohlížím, jen k Tvému kříži lnu.

SLOKA 4
Až tam, před trůnem Tvým, mé oko Tebe zří,
mou písní bude zas Tvá oběť na kříži.

52 Muž bolesti

Muž bolesti, tak je zván
Boží Syn, jenž byl poslán,
aby hříšné spasil sám:
Haleluja, Spasitel můj!

Nesl hanbu, posměch vzal,
na mém místě souzen stál,
krví spásy pečeť dal:
Haleluja, Spasitel můj!

My jsme hříšní, plní vin,
On nevinný Boží Syn.
možné, bych spasen byl?
Haleluja, Spasitel můj!

Křížem zvýšen umíral,
„Dokonáno!“ provolal.
Nyní v nebi je náš Král:
Haleluja, Spasitel můj!

A až přijde v slávě své
pro své věrné, spasené,
i má duše zapěje:
Haleluja, Spasitel můj!

53 Nádherně zní

SLOKA 1
Nádherně zní zpěv andělský, že dán byl světu Král!
Měj duši svou otevřenou
a zpívej píseň chval a zpívej píseň chval
a zpívej, zpívej píseň chval.

SLOKA 2
S věrnými jásej, chválu pěj,
již vládne Kristus Pán!
Zní údolím i výšinou:
„Pohleďte, přišel k nám! Pohleďte, přišel k nám!
Pohleďte, hleďte, přišel k nám!“

SLOKA 3
V milosti své k nám sestoupil,
by hříchu sílu vzal!
Pro lásku svou se v oběť dal,
by břímě naše sňal, by břímě naše sňal,
by břímě, břímě naše sňal.

SLOKA 4
Izraeli již nebloudi
a svého Krále znej!
On vzrůst Ti dá a požehná,
|: vždy chválu Bohu vzdej! Vždy chválu Bohu vzdej!
Vždy chválu, chválu Bohu vzdej! :|

54 Naděje má

SLOKA 1
Byla propast mezi námi
a byly skály neprůchodné.
V zoufalství jsem se obrátil k nebi
a vyslovil svaté jméno Tvé.
Pak přes temnotu milosrdenství
proniklo stíny duše mé.
Jest dokonáno, jest naplněno,
Ježíš Pán, naděje má.

SLOKA 2
Kdo by si uměl představit milost,
která může být tak nesmírná?
Bůh sám ze slávy z nebe sestoupil,
aby na sebe můj hřích vzal.
Křížem mi bylo vše odpuštěno,
již jen Králi králů patřím.
Můj Zachránce, Jeho jsem navždy,
Ježíš Pán, naděje má.

REFRÉN
Haleluja, Ježíš mě vysvobodil,
Haleluja, On smrt navždy porazil.
Moje pouta Ty jsi sňal,
Ty jsi všemohoucí Král,
Ježíš Pán, naděje má.

SLOKA 3
|: Pak toto ráno slib zpečetilo,
zlomené tělo zas mělo dech.
Pak zařval z ticha Lev z kmene Juda:
„Odpykal jsem veškerý tvůj trest.“ :|
Dílo Tvé dokonáno jest!

55 Nádherný pane

Nádherný Pane, Vládce nad stvořením,
ó, Synu Boha a člověka,
vzdávám Ti lásku, vzdávám Ti úctu,
má sláva, radost, koruna.

Krásné jsou louky, krásnější zálesí,
nádherou jarní oděna.
Ježíš je krásnější, Ježíš je ryzejší,
truchlící vede k radosti.

Krásné je slunce, krásnější měsíc
i všechny hvězdy v nebesích.
Ježíš je jasnější, Ježíš je ryzejší,
než celý zástup andělů.

Nádherný Ježíši, Pane všech národů,
Boží jsi Syn a Syn člověka!
Veškerá sláva, čest, uctívání
na věky věků Tvoje jsou.

56 Narodil se Kristus Pán

SLOKA 1
Narodil se Kristus Pán, veselme se,
z růže kvítek vykvet nám, radujme se.

REFRÉN
Z života čistého, z rodu královského,
nám, nám narodil se.

SLOKA 2
Jenž prorokován jest, veselme se,
ten na svět poslán jest, radujme se.

SLOKA 3
Člověčenství naše, veselme se,
ráčil vzíti na se, radujme se.

SLOKA 4
Goliáš oloupen, veselme se,
člověk jest vykoupen, radujme se.

57 Nic než jenom krev Ježíše

SLOKA 1
Co jen může smýt můj hřích?
Nic než jenom krev Ježíše.
Scelit život rozbitý?
Nic než jenom krev Ježíše.

REFRÉN
Ó vzácný je ten proud,
jenž čistí duši mou,
nemusím zahynout,
zachrání mě krev Ježíše.

SLOKA 2
Čím zaplatím za svůj hřích?
Nemám nic než krev Ježíše.
Žádným z dobrých skutků svých.
Nemám nic než krev Ježíše.

SLOKA 3
Odpustil mi Bůh, můj Pán.
Jen a jen pro krev Ježíše.
Zbavil mne mých vin a ran.
Jen a jen pro krev Ježíše.

SLOKA 4
V tom tkví moje naděje:
pro mě tekla krev Ježíše.
Bez pochyby pravda je:
pro mě tekla krev Ježíše.

58 Ó, Hlavo plná trýzně

Ó, Hlavo plná trýzně, běd, ran i soužení.
Ty zřídlo věčné přízně, z níž spása pramení.
Ó, Hlavo ozdobená ctí, slávou s výsostí,
jak velká stihla změna Tě lidskou hříšností!

Ta krása obličeje, před níž se koří svět,
již poctě seraf pěje, už zvadla jako květ.
Ta záře oka Tvého, ach, kam se poděla?
Moc hříchu světa zlého svou tmou ji zastřela.

Již zbledli tvoji rtové, již za zlé žehnali,
a líce purpurové již cele zsinaly.
Již na kříž přibit zmírá za můj i světa hřích
a brány otevírá nám do příbytků svých.

Tvé břímě mé jsou hříchy. Já jsem se provinil,
ač, Beránku Ty tichý, jsi za mne trestán byl.
Ó, Jezu, blaha zdroji, své milosti mi přej
a pro tu lásku svoji i dál se ke mně znej.

Ó, přijmi díky vřelé, můj drahý Ježíši.
Má duše, dokud v těle, se v Tobě utiší.
A když čas rozdělení i mně se přiblíží,
mé mocné potěšení buď smrt Tvá na kříži.

59 Ó, jak vzácné štěstí pro mne

Ó, jak vzácné štěstí pro mne,
Ježíš můj že přítel jest.
Co mne v srdci hněte, v domě,
v modlitbě smím k Němu nést.
Marně jitřil jsem svou ránu,
marně snášel mnohý žel,
proto jen, že nést vše k Pánu
v modlitbě jsem zapomněl.

Cokoli tě rmoutí, tíží,
jho ať tvých či cizích běd,
směle pospěš s každou tíží
na modlitbě k Pánu hned.
Kde se najde v světě širém
přítel rovný Ježíši?
Šťasten, kdo si strastí vírem
s prosbou k Němu pospíší.

„Pojďte ke Mně, obtížení!“
praví Pán všem lkajícím;
proto spěšte bez prodlení
na modlitbě mluvit s Ním.
Mluvte s Ním, jenž vaše schrána,
jako přítel k příteli,
mluvte s Ním a mnohá rána
v modlitbách se zacelí.

Mluvte s N ím a mnohá rána
v modlitbách se zacelí.

60 Ó, Pane, jenž mne nenecháš

Ó, Pane, jenž mne nenecháš,
svůj mír vlej v duši zraněnou!
Co dal jsi mi, Ti vracím již,
můj pramen ve svém moři ztiš
a rozviň v plnost svou.

Ó, Světlo, jež mou řídíš pouť,
jen Tvým je odleskem můj plam;
mé Slunce, rač mne prošlehnout
a znovu srdce rozžehnout,
ať čistěj plápolá!

Ó, Radosti, za trudem vším,
Ty čekáš! Co bych neměl snést,
když v mraku jasnou duhu zřím
a s jitrem slzy setřít smím!
Co slíbils, pravda jest.

Ó, kříži, což se mám tě bát,
když k tobě zrak se vzhůru pne?
A byť bych vše zde ve hrob klad,
zřím nový život rozkvétat,
jenž nikdy nezvadne.

61 Ó, velký Bože

SLOKA 1
Ó, velký Bože, Tvá když vidím díla,
stvořená mocným tvůrčím Slovem Tvým,
nádherné hvězdy, které Tvoje síla
zdržuje, nese mžikem každičkým.

REFRÉN
Tu plesá, Bože, Tobě vstříc můj duch:
Tys slavný Bůh, Ty slavný Bůh!
Tu plesá, Bože, Tobě vstříc můj duch:
Tys slavný Bůh, Ty slavný Bůh!

SLOKA 2
Ať rukou štědrou rozdáváš své dary,
když požehnáním prostíráš můj stůl,
ať žal neb smutek, trýznitel můj starý,
mne souží, tu mne podpírá Tvá hůl.

SLOKA 3
Když vidím Pána chodit zemskou plání,
jak slouží, trpí, jak má lidi rád,
v pokoře hlavu jak na kříži sklání,
jsa svatý, splácí provinilých pád.

SLOKA 4
Až jednou skončí moje zemská služba
a věrný Pán mne k sobě povolá,
pak splní má se nejvroucnější tužba.
Radostně, vděčně duch můj zavolá:

62 Ó přijď, ó přijď, Immanueli

Ó přijď, ó přijď, Immanueli,
Tvůj lid Tě volá Spasiteli
a neustále čeká Tě,
tak jako otce hledá sirotek.
Blíží se den pro Izrael,
kdy vrátí se Immanuel.

Ó přijď, ó přijď, prute Jišaje!
Zlo znič rukou svou, všemocný Pane.
Už z hlubin temných vyveď nás,
kéž již zaslechnem z nebe Tvůj hlas!
Nastává den pro Izrael,
už přichází tvůj Immanuel.

Ó přijď, Ty jasná hvězdo jitřní!
Hle, národ Tvůj se probouzí.
Tmu husté noci rozežeň,
ať svitne nad ním jasný den.
Blíží se den pro Izrael,
kdy vrátí se Immanuel.

Ó přijď, ó přijď, Synu královský!
Spas lid svůj, zbav ho žalostí.
Ty do nebe mu připrav pouť,
ať může v Tobě navždy spočinout.
Už blízko den pro Izrael,
už vrací se k nám Immanuel.

Ó přijď, ó přijď, Ty velký Králi,
Ty, kterýs jednou stál na Sinaji.
Svět ohromující slávou,
lidstvo postav před stolici soudnou.
Už blízko den pro Izrael,
už vrací se k nám Immanuel.

63 Oslav Ho, nebe

Oslav Ho, nebe a vše, co je v něm,
chvalte Ho, andělé i celá zem,
vzývej svého Pána.

Klaň se Mu, slunce i zástupy hvězd,
chvalte Ho, nebesa, chvalte Ho dnes,
vzývej svého Pána.

Velký v síle, velký v slávě,
velký v lásce, Král v nebesích.
Velký v boji, velký v moci,
velký v církvi, Ježíš je králů Král.

64 Oslavuj Pána

Oslavuj Pána vší slávy a králů všech Krále.
Duše má, v pokoře žij, Jemu plesajíc k chvále!
Shromažďte se, ku plesu probuďte se,
slavte Všemocného stále!

Oslavuj Boha ze vší lásky nesmírné Jeho.
Viz ji v tom, že pro tebe vydal Syna milého,
krví by svou očistil vší vinu tvou
a dal ti uvěřit v Něho.

Oslavuj Boha, jenž přemoudrý vládce je světa!
On tebe ostříhal po všecka bezpečně léta,
ošetřuje a tebe zprovozuje,
kde blaho věčné ti vzkvétá.

Oslavuj Boha, jenž v lásce své požehnal tobě,
okoušels milosti všeliké v každičké době:
slunce skvoucí byl ti Bůh všemohoucí,
ó, duše, rozvažuj sobě!

Oslavuj Boha, co jest ve mně jméno chval Jeho
i všechno stvoření nadšeně Dobrotivého!
Ó, pamatuj dobrý že věčně Bůh tvůj,
ó, duše, raduj se z Něho!

65 Otče můj drahý

SLOKA 1
|: Otče můj drahý, svaté je jméno Tvé.
Kéž je zjevná Tvoje sláva na zemi, :|
můj Nejvyšší.

REFRÉN
|: Buď vůle Tvá na nebi, buď vůle Tvá na zemi,
buď vůle Tvá v životě mém, Ježíši, :|
můj Nejvyšší.

SLOKA 2
|: Ježíš, ó Ježíš, v Jeho jménu je moc.
Kéž je zjevná Jeho sláva na zemi, :|
můj Nejvyšší.

SLOKA 3
|: Duchu, Duchu svatý, jsi náš Přímluvce.
Kéž je zjevná Tvoje sláva na zemi, :|
můj Nejvyšší.

66 Pán Bůh je přítomen

Pán Bůh je přítomen, klanějme se Jemu,
přistupujme s bázní k Němu!
Bůh je mezi námi! Ztiš se s uctivostí
srdce s čistou upřímností!
On buď jen veleben, Bůh náš pramen žití,
Jeho sluší ctíti.

Pán Bůh je přítomen! Před Ním bez přestání
nebeské se sbory klaní.
Svatý, svatý, svatý, andělé Mu pějí,
slávu Jeho vyprávějí.
Též i k nám rač se sám, Pane, nakloniti,
když Tě chceme ctíti.

Velebný a svatý Bože, slavit Tebe
toužíme, jak ctí Tě nebe.
Před Tvým obličejem chceme vždycky chodit,
rač nás v Duchu, v pravdě vodit.
Ať se jen den, jak den v Tobě těšit smíme
a Tě velebíme.

Chceme býti Tvoji, pokorní a vroucí,
ať Tvé lásky slunce skvoucí
hřeje nás, nám svítí, ať jen Tobě, Pane,
radostně se odevzdáme.
Skloň se k nám již Ty sám, přijmi děkování
za své slitování.

67 Pán jde k nám

Jak závratná jde od Betléma zpráva,
jak úžasný se tu zázrak stal,
sám Stvořitel, buď nastokrát Mu sláva,
dnes Syna svého všem nám z lásky dal.

Tak vítej noc, v níž vzešlo sémě spásy
a písní chval tu nadpozemskou zář.

Své díky vzdej, slyš jen, co anděl hlásí,
že Pán jde k nám a má tak lidskou tvář.
Ó Pán, ó Pán, ó Pán má lidskou tvář.

Kraj dávno spí a hvězdy jasně září,
jen mráz a sníh zdobí chvíli sváteční.
Pastýři bdí a hlídají svá stáda,
když náhle zní do tmy zpráva vánoční.

To anděl Páně zvěstuje, že nám všem,
hříšným lidem Kristus Pán je dán.

Chór andělů hned svého Boha chválí:
„Buď sláva, buď sláva, náš Bůh je lásky Pán.
Buď sláva, buď sláva, náš Bůh je lásky Pán.“

Dík Bohu zní a zástupy Ho chválí:
„Buď sláva, buď sláva, náš Bůh je lásky Pán.
Buď sláva, buď sláva, náš Pán, náš Pán jde k nám.“

68 PÁN MĚ ZACHOVÁ

SLOKA 1
Když mě pochybnost tíží, Ježíš víru dá.
A když nemám dost síly, On mě podpírá.
V temnotě když ztrácím se, On mě nalézá.
Láska má když kolísá, Pán mě zachová.

REFRÉN
Pán mě zachová, Pán mě zachová,
Spasitel mě miluje, On mě zachová.

SLOKA 2
V slabostech a v mdlobě mé Ježíš podpírá.
Moje srdce studené láskou zahřívá.
Zaslíbení svá splní, nikdy mě nepustí.
Vykoupil mě svou krví a to jen milostí.

SLOKA 3
Duši moji neztratí, starost o ni má.
Stálá oběť Golgoty, On ji zachová.
Vzkříšený s ním k věčnosti, Pán mě udrží,
než tvář Jeho uvidím, až se navrátí.

69 PÁNA CHVAL, DUŠE MÁ

REFRÉN
Pána chval, duše má, ó duše má,
veleb Ho víc než dřív.
On svaté jméno má, jméno má,
veleb Ho víc než dřív.

SLOKA 1
Když svítáním nový den se hlásí,
zas je tu čas s novou písní vstát.
Ať bude tento den všední nebo něčím zvláštní,
kéž ještě večer moje píseň zní.

SLOKA 2
Tvá láska k nám často hněv odkládá.
Jsi nejvyšší, přesto soucit máš.
O dobrodiní Tvém v srdci stále zpívám,
mám tisíc důvodů Ti chválu vzdát.

SLOKA 3
Až přijde den Tvého zúčtování,
na konci sil, když se blíží můj čas,
má duše nepřestane Tebe dál chválit
po tisíc let a potom napořád.

70 Pane Bože, přijď k nám

Pane Bože, přijď k nám
ve své moci a slávě,
přebývej mezi námi, navštiv lid svůj.

Přijď, Ježíši, k nám,
Ty jsi hlava své církve,
jsi naším Králem, Ty jsi úhelný kámen.

Jsi požehnaný Bůh, pevná skála,
požehnaný na věky,
požehnané je Tvoje jméno,
požehnaný Syn Otce svého.

71 Píseň evangelia

Svatý Bůh se z lásky stal
člověkem; svůj život dal
na kříži a vzal můj hřích.
Díky Němu můžu žít.

72 Pane, díky

SLOKA 1
To kříže tajemství je pro mne záhadou,
to utrpení Golgoty.
Ty, svatý Bůh, jsi Syna svého postihl,
On hořký kalich za mne musel pít.

REFRÉN
Tvá krev, ta obmyla můj hřích;
Pane, díky!
Otcův hněv je plně usmířen;
Pane, díky!
Já, kdysi nepřítel, sedím u Tvého stolu,
Pane, díky!

SLOKA 2
Tvá dokonalá oběť přivedla mě blíž,
z nepřítele přítel jsem.
Bohatě jsi milost svou na mne vylil,
Tvá dobrota a milost nekončí.

PŘECHOD
||: Milovníče můj, jen pro Tebe chci žít :||

73 Pánova dobrota předivná

SLOKA 1
Pánova dobrota předivná
převýší naši vinu a hřích.
Kristova svatá krev nevinná
duši mi zbělila jako sníh.

REFRÉN
Láska, láska, Boží láska
větší je nad každý světa hřích;
milost, milost, Boží milost
duši mi zbělila jako sníh.

SLOKA 2
Zoufalství je jako vlna zlá,
hrozí, že duše naše zničí.
Uteč hned k milosti, srdce ztiš,
skýtá ti záchranu Kristův kříž.

SLOKA 3
Láska ta úžasná, nesmírná!
Každý, kdo věří, má přístup k ní.
Pokud máš touhu ji uvidět,
poddej se hned Boží milosti,
poddej se hned Boží milosti!

74 Panovníku nejvyšší

Panovníku nejvyšší,
vládni, prosím, v srdci mém.
Nedopusť, ať vzpírá se
svaté, dobré vůli Tvé.
Každý hřích si podmaň tam,
kde svatosti překáží.
Vykoupils mě láskou svou,
učiň mě navěky Svým.

Hříchem byl jsem zaslepen,
volání Tvé neslyšel.
Lásce Tvé se vzdaloval,
o nebi nepřemýšlel.
Pak mi Duch Tvůj život dal,
Slovo Tvé mi otevřel.
Skrze zvěst o Synu Tvém,
věčný život získal jsem.

Nyní dej, ať běh žití
běžím z Tvojí milosti.
Chraň duši mou, mé srdce
od veškeré hříšnosti.
|: Hoden Ty jsi našich chval.
Myšlenky a činy mé,
Panovníku nejvyšší,
dej, ať slaví jméno Tvé. :|

75 Pánu všichni prozpěvujte

Pánu všichni prozpěvujte,
kdežkoli kteří bydlíte.
Vstupte před Něj s důvěrností,
služte Mu stále s věrností.

Vězte, že On je sám Bůh náš,
ne my sebe, On stvořil nás,
a že jsme Jím zvoleného
ovce pastvy lidu Jeho.

Protož to rozvažujíce,
do Jeho bran vcházejíce,
oslavujte v síňcích Jeho
Jej, k nám vždy tak laskavého.

Chválu srdečnou s vděčností
vzdejte Jeho velebnosti.
Jméno Jeho vyvyšujte,
chvalte, ctěte, vyznávejte.

Nebo dobroty jest plný,
od věků v ní neproměnný.
Jest i věčná pravda Jeho,
nikdy nemýlí žádného.

76 Po všech cestách

Po všech cestách Pán mne vodí,
nač bych jinam hledět měl?
Nezměrná je milost Jeho,
se mnou žitím celým šel.
Nebes mír a božské blaho
vírou v Něho přijímám,
|: jist jsa, nechť se co chce děje,
v Něm že svoji pomoc mám. :|

Po všech cestách Pán mne vodí,
mírní každý větru van,
milost dává ve všech zkouškách,
žití chléb mi jím je dán.
Noha moje klopýtáli,
duše žíznivá je snad,
|: pramen štěstí z věků Skály
jasný vidím vyvěrat. :|

Po všech cestách Pan mne vodí,
plnost lásky v Něm jest jen,
mír mně v domě Otce mého
dokonalý zaslíben.
Až můj duch se jednou vznese
vzhůru k Bohu nad ten svět,
|: zpívat budu po všech věky,
„Po všech cestách Pán mne ved!“ :|

77 Pochválen buď

Pochválen buď Bůh Otec sám,
jenž promluvil a svět se stal.
Pochválen buď vesmíru Pán,
jenž galaxie formoval.
Pochválen buď ten lásky Král,
jenž každou hvězdu jménem zná,
přec sklání se, by vyslyšel
každičkou z našich modliteb.

Pochválen buď Syn Kristus Král,
jenž sloužit z lásky přišel k nám.
Nebeské slávy zanechal,
aby zde s hříchem skoncoval.
Pochválen buď ten Pokorný,
jenž nesl tíhu, strasti vin,
jenž žil, by mřel, a mřel, by vstal,
spásu tak provždy dokonal.

Pochválen buď též Svatý Duch,
jím zjevuje se v srdcích Bůh.
Duch pravdy, lásky, radosti,
pramen pokoje, svatosti.
|: Otec a Syn i Svatý Duch
jsou věčně trojjediný Bůh!
Před Ním se s láskou skláníme,
Trojici věčně slavíme. :|

78 Pojď a uzři to tajemství

Pojď a uzři to tajemství: při zrození světa Král,
Ten, o Němž nebesa pějí, oděn křehkou lidskostí.
Do temnoty, nouze naší Světlo života přišlo,
Kristus v těle ponížil se, aby hříšné vykoupil.

Pojď a uzři to tajemství: Dokonalý Boží Syn
v životě a v utrpení bez hříchu, bez poskvrny.
Hle, ten pravý, lepší Adam přišel z nebe spasit nás,
Ten, v Němž zákon jest naplněn,
Skála, na níž smíme stát.

Pojď a uzři to tajemství: Kristus ukřižovaný
místo zničených hříšníků je Beránek vítězný!
Hleď na cenu vykoupení, uzři plán Boha Otce:
učiněni Jeho dětmi, láska, jenž nezná konce.

Pojď a uzři to tajemství: Bůh života usmrcen.
Hrob Ho však nemohl spoutat,
chvála Pánu, živý jest!
|: Jaká předzvěst budoucnosti, neochvějná naděje!
Jako Kristus v moci vzkříšen budeme, až vrátí se. :|

79 Pojď, hříšníku, přistup blíž

SLOKA 1
Pojď, hříšníku, přistup blíž.
Hleď, Pán jest přibit na kříž.
Na hlavě koruna z trnoví
a každý dech bolest působí.
Pojď, hříšníku, přistup blíž,
sám Bůh platí cenu za tvůj hřích.

SLOKA 2
Pojď, hříšníku, s pláčem přijď.
Hřích tvůj připsán Ježíši.
Vidíš tíhu spravedlnosti?
Za tebe snáší hněv v plnosti.
Pojď, hříšníku, s pláčem přijď,
On trpí za tvá provinění.

REFRÉN
Ó, jak vzácný pohled na ten kříž,
kde náš Pán trpí.
Ó, jak velká je láska Boží,
přistup s bázní!

SLOKA 3
Pojď, hříšníku, raduj se.
V té hrůze milost panuje.
Hle, trpí za své nepřátele,
by mohli dojíti pokoje.
Pojď, hříšníku, raduj se,
smrtí svou zbavil smrt moci své!

80 Před Božím trůnem v nebesích

Před Božím trůnem v nebesích,
přímluvu mám i v nesnázích.
Velekněz lásky rád mě má,
za mě se věčně přimlouvá.
Do dlaní jméno mé si vryl,
do srdce jméno mé si skryl.
Já vím, že dokud nebi dlí,
z náruče své mě nepustí,
z náruče své mě nepustí.

Když ďábel vnáší beznaděj,
když připomíná vinu mou,
pohlédnu výš, kde je můj Král,
On s hříchem navždy skoncoval.
Spasitel zemřel nevinný,
mou hříšnou duši vykoupil,
spravedlivý Bůh odpouští,
když místo mě jen na Něj zří,
když místo mě jen na Něj zří.

Hle, Beránek, ten vzkříšený
spravedlností mou se stal,
Ten, který jest, Ten neměnný,
slávy a milosti je Král.
|: Nezemřu, když v Něm přebývám,
On krví svou mě vykoupil.
Svůj život v Kristu ukrývám,
abych ten Jeho život žil,
abych ten Jeho život žil. :|

81 Přesvatý Bůh

SLOKA 1
Kdo jiný ovládá zástup nebe?
Komu se pokloní každý král?
Kdo jenom šeptne a tma zeslábne?
Jenom přesvatý Bůh.

SLOKA 2
Čí nádhera si všech chval zaslouží?
Čí krása září víc než Slunce?
Který král vládne jen spravedlivě?
Jenom přesvatý Bůh.

REFRÉN
Pojď a pohlédni na Jedinečného.
Volej k svatému všemohoucímu Bohu,
pojď a klaň se svatému Bohu.

SLOKA 3
Čí sláva plane jak silný oheň?
Kdo umí mrtvého probudit?
Kdo věčně zůstane neporažen?
Jenom přesvatý Bůh.

SLOKA 4
Ke komu zavolám „Abba, Otče“?
Kdo zachraňuje mne z propasti?
Kdo za mě vydal i svého Syna?
Jenom přesvatý Bůh,
jenom náš svatý Bůh.

82 Přijď, králi věčný náš

Přijď, Králi věčný náš,
jenž vše v své moci máš,
a žehnej nám!
Uč podle pravdy cest
Ti oběť chvály nést,
a jak Ti milé jest, v nás kraluj sám!

Přijď, Slovo věčné Ty,
a moc své dobroty
zjev lidem všem!
Ať všemu stvoření
Tvé vzkazy mocně zní
a všecka ke Tvé žni se chystá zem!

Přijď, Duchu milosti,
a mocí z výsosti
nás přioděj!
Ty moc máš smrti sen
proměnit v slávy den,
ó vzbuď v nás život ten, síliž jej!

Ó Bože veliký,
od věků na věky
je sláva Tvá.
Dej, bychom s anděly
ve věčnou neděli
Ti nově zapěli: Haleluja!

83 Radujme se vždy společně

Radujme se vždy společně,
vzdávajíce chválu vděčně
Bohu Otci nebeskému,
Synu i Duchu svatému,

že již ráčil pohlédnouti,
milostí svou k nám se hnouti
v tyto časy nebezpečné:
zpívejme Mu žalmy vděčné!

Vzbuzuje nám ku pomoci
vůdce věrné z bludů noci:
ó Pane náš všemohoucí,
veď i dál své dílo skvoucí!

Co jsi počal, Pane milý,
z lásky při nás doveď k cíli!
Doufáme my v Tebe, Pane,
že Tvé dílo přece stane.

Obnov nám své sliby svaté
Slovem víry v srdce vsáté,
pro milost to učiň svoji,
ať se lid Tvůj v jedno pojí,

jenž je velmi rozptýlený,
z cesty pravdy pomýlený:
ó Pastýři předůstojný,
dávej církvi pokoj hojný!

Rač se, Pane, přičiniti,
lidi ze sna probuditi,
ať Tvá pravda všechny bludy
rozptyluje vždy a všudy,

aby pravdu poznajíce,
nesloužili bludům více
nežli Tobě jen samému,
Pánu Bohu jedinému!

Sám Tys Pán nad pány všemi
i Král nad nebem i zemí;
ukroť již, ó božský Reku,
bouři ukrutného vzteku!

Dej, ať Tvoji vyvolení
z propasti jsou vychváceni!
Račiž, Pane, pospíšiti,
pravdu v světě vyvýšiti!

Sešli k nám, ó Otče milý,
Ducha milosti a síly,
abychom v Tvé pravdě stáli,
všemu zlému odolali!

Dej, ať v lásce trvajíce
i své bližní milujíce
pokoj Boží v srdcích máme,
v milosti Tvé prospíváme.

Naději se těšíc jisté,
že nás všecky, Pane Kriste,
ruka Tvoje spolu spojí
tam, kde trůn Tvůj věčný stojí.

84 Slávou korunován

Slávou korunován, Beránek vítězný,
na nebeský trůn usedá, slyšte, už jásot zní!
Probuď se, duše má, a svému Pánu pěj,
vždyť místo tebe zvítězil a věčně kraluje.

Slávou korunován, Beránek vzkříšený,
teď z hrobu slavně postává, by na věčnosti žil!
Slyš, o Něm zazpívám, že za mě umíral.
Věrným svým bratřím Spasitel věčný život získal.

Slávou korunován, Beránek laskavý,
na těle svém odsoudil hřích, by lidstvo zachránil.
Ó, duše, zajásej, věčné radosti vstříc.
Dík Jeho krvi předrahé jsi nyní Bohu blíž!

Slávou korunován, Beránek vznešený,
všech končin nebe, země Pán, Vykupitel drahý!
|: Pěj, duše spasená, ve víře pevně stůj!
Vždyť Pán navěky zvítězil, On sám je podíl tvůj! :|

85 Slyšte slavný nebe ples

Slyšte slavný nebe ples:
Kristus narodil se dnes!
Sláva Bohu na nebi,
pokoj lidem na zemi!
Plesej, lidstvo, vzdávej čest
za radostnou spásy zvěst.
|: Nově narozený Král tebe spasit zavítal. :|

V Judsku hvězda plápolá,
mrákota se ztrácí zlá.
Celým světem letí zvěst:
Kristus narodil se dnes!
Zpívej, lidstvo, písně chval.
Přišel na zem nebes Král.
|: Přinesl nám spasení,
andělská tak píseň zní. :|

Přišel s Bohem smířit nás,
do nebeských uvést krás.
Plesej, lidstvo, v lásky čas,
ozářil Tě z nebe jas.
Přišel Kníže pokoje,
svět si získat bez boje.
|: Narodil se Boží Syn,
aby lidi zbavil vin. :|

86 Spasiteli, Jezu drahý

SLOKA 1
Spasiteli, Jezu drahý, slyš náš vroucí hlas:
jiné když si k sobě voláš, nepomíjej nás!

SLOKA 2
Důvěrně se zrak náš nese k trůnu milosti;
pomoz naší nedůvěře, z hříchu vyprosti!

REFRÉN
Jezu, Jezu, slyš náš vroucí hlas:
jiné když si k sobě voláš, nepomíjej nás!

SLOKA 3
V zásluhách jen Tvých, Ó, Pane, naše naděje,
zkroušený duch náš se v Tobě světlem oděje.

SLOKA 4
Koho bychom měli v světě, koho v nebesích?
Nad život ty nám jsi dražší, neopustíš svých.

87 Staň se mou vizí

Staň se mou vizí, buď snem, který mám,
pro který chci žít a život svůj dám,
hlasem, jenž vodí mne světlem i tmou,
každý den provází mne stezkou Tvou.

Ty jsi má moudrost, má pravda, můj Pán,
od Tebe učím se všemu, co znám.
Můj Otče v nebesích, jsem dítě Tvé,
svou láskou přebýváš teď v srdci mém.

Sám jsi mým štítem, Tvůj meč ostrý mám,
sílu a odvahu svou dáváš nám.
Skálou jsi pevnou, jež ční jako hrad,
nad mořem běsnícím s Tebou chci stát.

Nehledám slávu či bohatství lesk,
Ty jsi můj přítel a Nejvyšší kněz.
Až jednou vrátíš se v slávě své k nám,
k sobě mne zavoláš, Tvůj hlas už znám.

88 Svatý, svatý, svatý

Svatý, svatý, svatý Pán Bůh všemohoucí!
Z jitra hned náš chvalozpěv se vznáší v Jeho chrám.
Svatý, svatý, svatý v milosti a moci:
Tys naším Bohem, svatá Trojice!

Svatý, svatý, svatý! Tebe v každé době
vykoupených zástup v nebi ctí a velebí.
Cherubín a seraf klanějí se Tobě,
jenž byls a jsi a trváš na věky.

Svatý, svatý, svatý! Ač Tě skrývá nebe,
ač Tvou slávu naše hříšné oko nevidí,
jenom Ty jsi svatý, žádný mimo Tebe,
Tys pln vší moci, lásky, čistoty.

Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh všemohoucí!
Všichni Tvoji skutkové zde slaví jméno Tvé.
Svatý, svatý, svatý v milosti a moci,
|: Tys naším Bohem, svatá Trojice! :|

89 Tak, jaký jsem

Tak, jaký jsem, ač nemám nic,
však že mi krev Tvá kyne vstříc
a že mne voláš víc a víc,
Beránku Boží, k Tobě jdu!

Tak, jaký jsem a nečekám,
bych obmyl se neb spasil sám,
jen na Tvou milost spoléhám,
Beránku Boží, k Tobě jdu!

Tak, jaký jsem, ač mnohý mrak
můj kalí mír a víry zrak
a ducha svírá všelijak,
Beránku Boží, k Tobě jdu!

Tak, jaký jsem, pln neřestí,
však zdraví, světlo radosti,
vše v Tobě doufám nalézti,
Beránku Boží, k Tobě jdu!

Tak, jaký jsem, ač všecko víš,
mne přijmeš, spasíš, potěšíš,
vždyť Ty své sliby nerušíš,
Beránku Boží, k Tobě jdu!

Tak, jaký jsem, hle, duše má
se milosti Tvé poddává
a již jest Tvá, navěky Tvá,
Beránku Boží, k Tobě jdu!

90 Tichá noc

Tichá noc, svatá noc.
Aj Bůh sám přišel k nám.
Když se věčný Otce syn
snížil v čisté panny klín,
člověkem se stal, člověkem se stal.

Tichá noc, svatá noc,
z nebe klas plný krás
nad Betlémem zvěstoval,
že se zrodil pravý Král,
světa Spasitel, světa Spasitel.

Tichá noc, svatá noc.
Pospěšte, proč ještě
váháte jít k Ježiši,
přijmout dar nejvyšší
a v Něm spasení? A v Něm spasení?

91 Stvoř ve mně srdce čisté

|: Stvoř ve mně srdce čisté, Bože,
a Ducha přímého obnov v nitru mém. :|

Jen mě nezamítej od tváře své, Bože,
Ducha svatého neodnímej.
Dej, ať se navrátí radost ze spásy mojí
a Ducha přímého obnov v nitru mém.

92 Tvá vzácná milost

Tvá vzácná milost, šťastný den!
Je spasen lidský vrak!
Já ztracený byl nalezen,
slepému vrácen zrak.

Ke kříži musila mne vést,
by strach můj zlomen byl!
Mou nejšťastnější chvílí jest
den, kdy jsem uvěřil.

Že mnohou bouří, nástrahou
má cesta vzhůru jde?
Mám všechno, když mám milost Tvou,
ta domů dovede.

Až moje srdce znavené
se navždy zastaví,
Tvá milost do nového dne
mne v slávu postaví.

93 Ty jsi jediný Bůh

Ty jsi jediný Bůh, první a poslední,
nikdy nebyl a nebude více
nikdo, jako jsi Ty.

Ty máš největší moc, Ty jsi svrchovaný,
nikdy nebyl a nebude více
nikdo, jako jsi Ty.

Jsi největší ve své síle
a největší ve své moci,
hrozný jsi ve svém hněvu,
největší ve svém milování,
svatý ve všech svých skutcích,
moudrý a dokonalý,
nikdy nebyl a nebude více
nikdo, jako jsi Ty.

94 Ty jsi vším, co mám

SLOKA 1
Temnotou já jsem bloudíval v domnění, že sám
vím, kudy dát se za štěstím, však všechno byl jen klam.
Jak marnotratný syn i já se světem zlým potloukal
a nebýt Boží milosti, až dodnes utíkám.

SLOKA 2
Když jsem tak běžel peklu vstříc bezhlavě, bez víry,
Ty smiloval ses nad hříšným, přivedls mě ke kříži,
kde viděl jsem moc lásky Tvé – na mém místě jsi stál
a Boží hněv až do dna pil. Ježíši, jsi můj Král.

REFRÉN
Halelu-ja! Kriste, žít mi dáš.
Halelu-ja! Ty jsi vším, co mám!

SLOKA 3
Teď život můj je celý Tvůj – ať celý svět to ví,
že síla následovat Tě jen z moci Tvé pramení.
|: Kéž život můj vykoupený odráží slávu Tvou, :|
ať moje píseň navždy zní: „Kristus je chloubu
mou!“

95 Úžasný, nádherný králi

SLOKA 1
Úžasný, nádherný Králi,
příteli můj, spáso má,
Beránku daný za hříchy,
mě zachrání láska Tvá,
ó, mě zachrání láska Tvá.

SLOKA 2
Ochránce můj, Duchu slávy,
toužím po objetí Tvém.
Jsi se mnou, když srdce mé bloudí
a ztratilo správný směr,
ó, když ztratilo správný směr.

REFRÉN
Jediný hoden jsi chvály,
jediný vyvýšený.
Nabízíš náruč své lásky,
svou milost, své spasení,
ó, svou milost, své spasení.

SLOKA 3
Všemocný Otče náš vzácný,
věrný a milující,
v slabosti své před Tvou tváří
klekám před trůnem Tvým,
ó, já klekám před trůnem Tvým.

96 V Skále věčné

V skále věčné úkryt mám,
na ni stále spoléhám.
Vody, jež z ní pramení,
nesou spásy znamení.
Nemoc léčí, smyjí hřích,
mizí nečistota v nich.

Moje snaha nejlepší
plnit Zákon nestačí.
Kdybych Bohu všecko dal,
smutkem oči vyplakal,
viny nedokážu smýt.
Jak je mohu odčinit?

Strmou skálou stoupám výš,
kde je vztyčen Kristův kříž.
Odkládám tam nepokoj,
hledám usmíření zdroj,
nacházím ho v krvi Tvé,
Pane, za mne prolité.

Jako vánek život náš
uplyne, kdy nečekáš.
Také já se jednou, vím,
před soud Boží postavím.
Proto stále spoléhám,
že v té Skále úkryt mám.

97 Věčné haleluja

SLOKA 1
Až přijde jednou slavný den,
postavím se před trůnem.
Radost svou pak Tobě vyzpívám.
Žádné slzy, žádný pláč,
žádné ptaní proč a nač.
Všechno bude tak, jak to být má.

REFRÉN
Budem chválit, chválit,
zpívat navždy v přítomnosti Tvé.
Budem chválit, chválou ctít,
ať věčné haleluja Králi zní.

SLOKA 2
Až tváří v tvář Tě uvidím,
láska pohne srdcem mým.
Pochopím, jak velký byl můj dluh.
Uvidím, cos zaplatil,
abys i mě zachránil.
Pochopím, jak úžasný jsi Bůh.

PŘECHOD
Žadný strach, žádný hřích,
není žádná další bolest, trápení.
Žádný stud, žádný pláč,
až budem jednou stát, Tobě tváří v tvář.

98 Velká je věrnost Tvá

SLOKA 1
Velká je věrnost Tvá, Bože, můj Otče,
nadto, co dáváš mi, nežádám víc.
Vím, že mě láska Tvá provází věčně,
každý den smím hledět v Tvou svatou tvář.

REFRÉN
Velká je věrnost Tvá, velká je věrnost Tvá,
Tys za mne položil život svůj.
V každé já chvíli chci děkovat Tobě.
Věčná je věrnost Tvá, ó Pane můj.

SLOKA 2
Nebesa zvěstují velkou Tvou slávu,
měsíc i slunce jas Ty dáváš sám.
Vzdávám Ti, Otče můj, lidskou jen chválu
veliké lásce Tvé zjevené nám.

SLOKA 3
Z hříchů‘s mne vymanil, dal život věčný,
vede mne rámě Tvé k nebesům dál.
Chci být, ó Pane můj, radostně vděčný
za vše, co z lásky své sám jsi mi dal.

99 Vezmi, Pane, život můj

Vezmi, Pane, život můj, své jej službě zasvěcuj,
moje dny, můj každý dech,
slávu Tvou vždy hlásat nech,
slávu Tvou vždy hlásat nech!

Vezmi ruce, uč mne sám, co a jak kdy konat mám;
vezmi také nohy mé,
ať jsou hbity v službě Tvé,
ať jsou hbity v službě Tvé!

Vezmi hlas, ať velebí Tebe, Boha na nebi;
vezmi rty, bych hlásal všem,
u Tebe jak šťasten jsem,
u Tebe jak šťasten jsem!

Vezmi všecko jmění mé v oběť lásky upřímné;
vezmi moje schopnosti,
svou je spravuj moudrostí,
svou je spravuj moudrostí!

Vezmi chtění mé a zaň vždy jen Tvá se vůle staň!
Vezmi srdce, ustavuj
v něm si trůn, ó Králi můj,
v něm si trůn, ó Králi můj!

Vezmi lásky mé si květ, vezmi, což jest Tvého, zpět,
vezmi tělo, duši sám,
vše Ti rád a cele dám,
vše Ti rád a cele dám.

100 Všichni žízniví

Všichni žízniví, pojďte k vodám,
i vy, kteří peněz nemáte.
Pojďte, kupujte a jezte,
pravím: „Pojďte, kupujte bez peněz.“

Neboť tak Bůh miloval svět,
že Syna svého za nás dal,
aby každý, kdo v Něj věří,
nezahynul, ale měl život věčný.

Ježíš žije, volá k nám:
„Pojďte k vodám, žízniví.“
Voláme Tě: „Pane, přijď,
ó Pane přijď,“ ó voláme.

101 Vzývám a slavím Tvé jméno

|: Vzývám a slavím Tvé jméno
za Tvou velkou lásku, již darovals nám. :|

Ty slíbils, že se zas k nám vrátíš,
přijď, Pane Ježíši, přijď pro církev svou.
Ty slíbils, že se zas k nám vrátíš,
přijď, Pane Ježíši, přijď pro církev svou.

102 Vzácný dar svůj

Vzácný dar svůj živou vírou,
Pane můj, mi zachovej,
na plnou ji uveď míru,
čeho třeba ještě dej!
Co jsem bez té víry v Tebe?
Nad propastí zoufalec;
netěší mne zem ni nebe,
ceny nemá žádná věc.

Leč i v hoři vše mne blaží,
mám i v bídě všeho dost,
ani smrt mne nezaráží,
mám-li tento vzácný skvost.
Práce v Pánu marná není,
láska k Pánu má svůj díl;
vím, že smrt jen místa změní
a dá snaze vyšší cíl.

Nechci hvězdy na blankytu,
nevábí mne slávy klam,
nežádám si zlata třpytu,
jen když živou víru mám!
Vzácný dar svůj, tuto víru,
Pane můj, mi zachovej,
na plnou ji uveď míru,
čeho ještě třeba dej!

103 Za slunce a krásu řek

SLOKA 1
Za slunce a krásu řek, které proudí v údolí,
za skřiváňčí popěvek, nad krajem, jenž hlaholí,

REFRÉN
zpíváme Ti píseň chval, Otče, Tys náš Bůh a Král!

SLOKA 2
Za svět náš, tak plný krás, jimž jsi lidstvo obdařil,
za květ jara, zimní mráz, za déšť, jenž zem‘ ovlažil,

SLOKA 3
Za radost a za štěstí, za pohodu, za mraky,
za zdraví i bolesti, za sílu i rozpaky,

SLOKA 4
Za přátelství, za přízeň, za domova drahý práh,
za práci i její žeň, pomoc danou v trampotách,

SLOKA 5
Za milost a lásku Tvou, jež nás vede ve Tvou říš;
která je nám posilou, když neseme těžký kříž,

104 Žalm 8

SLOKA 1
Když k nebesům Tvým hledím
měsíc i hvězdy, jenž si upevnil,
zpíváme sláva i úcta.
Co je člověk, že na něj myslíš?
Syn člověka, že na něj hledíš?
Zpíváme sláva i úcta.

REFRÉN
Hospodine, vznešená jsou díla Tvá!
Vyvýšené jméno máš na zemi.
Hospodine, nechť království Tvé přijde.
Pane, staň se Tvá vůle na zemi.

SLOKA 2
Svěřil jsi člověku vládu,
nad díly svými jej korunovals
se vší slávou i úctou.
Naše těla Tobě patří,
naše životy jsou Tvé
k Tvojí slávě a úctě.

PŘECHOD
|: Zem je plná moci Boha,
Jeho jméno je nade jména všech.
Každý jazyk vyzná jméno
Hospodina a každý poklekne. :|

105 Zde ruce mé

SLOKA 1
Zde ruce mé, jich užij Ty
za zbodené Tvé z Golgaty,
jež znaly práci tesařskou,
teď hřeb v nich tkví pro spásu mou.

REFRÉN
Už větší dar nemůže být,
než Bůh mi dal, smět v Kristu žít.
Vždyť daroval jej provždy všem,
dar největší – být spasen v Něm.

SLOKA 2
Dám srdce své pro lásku Tvou
prokázanou tam Golgatou,
nezemřela Tvá láska tam,
svým srdcem dál nést lásku mám.

SLOKA 3
Zde život můj, žij Ty již mnou,
jsem obživen Tvou Golgatou,
nám pouta sňal na kříži Bůh,
pro Něho žít, toť lásky dluh.

106 Zjev se nám

SLOKA 1
Připrav, Otče, srdce mé, pýchu, hořkost zlom.
Z nevíry mě vysvoboď, k slyšení vystroj.
Své Slovo v srdce zasévej, sám mu dávej vzrůst.
Uši, oči otvírej, k poslušnosti vzbuď.

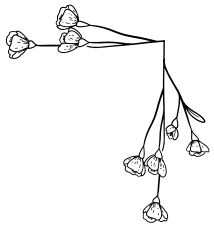
REFRÉN
Zjev se nám,
v Kristu zjev se nám.
Chceme vidět Tvoji slávu
ve Tvém Slově, v kázání,
aby každý vyznal Krista,
On je Pán.

SLOKA 2
Tvé Slovo jako louče svit září v temnotách,
z pokušení cestu zná, prostým moudrost dá.
Tvé Slovo sytí hladové, svobodu dává,
z chudých činí bohaté, dej, ať promlouvá.

PŘECHOD
||: Ke komu máme jít,
Pane, kam jen máme jít?
Ty slova věčného života máš :||

107 Znovu

SLOKA 1
Přemýšlím nad obětí Tvou, Ježíši,
k prachu ses snížil, na smrt jsi šel.
Kolikrát mě údiv znovu naplní,
že dík Tobě můžu teď žít,
dík Tobě můžu teď žít.

REFRÉN
Znovu hledím na kříž,
kam jsi šel kvůli nám,
jsem pokořen Tvou láskou,
srdce zlomené mám,
znovu díky vzdávám,
znovu Ti svůj život chci dát.

SLOKA 2
Vyvýšen teď vládneš, Králi, v nebesích,
tam před Tvým trůnem i já budu stát.
Radost mám, že získal jsi mi spasení,
a znovu má chvála Ti zní,
znovu má chvála Ti zní.

PŘECHOD
|: Díky za Tvůj kříž, díky za Tvůj kříž,
díky za Tvé přátelství. :|

108 Ztiš srdce mé

Ztiš srdce mé, můj Pane všemohoucí,
nauč mne nést můj každodenní kříž,
daruj mi sílu, obnov víru vroucí,
neumím žít, a Ty to, Pane, víš.
Ztiš srdce mé v své lásce nehynoucí,
jsi Přítel můj, jen Ty mi rozumíš.

Ztiš mysl mou, ať mohu chápat vírou,
vždyť jenom v ní Ti, Bože, rozumím,
ať nechám vést se Tvojí pravdou čirou
a s důvěrou se Tebe uchopím.
Ztiš mysl mou, buď nadějí a silou,
ať nikdy víc se Tebe nepustím.

Ztiš duši mou, vždyť už se doba blíží,
kdy z nebe přijdeš jako Král a Pán,
pomine vše, co dosud nás tak tíží,
a každý hřích už bude překonán.
Ztiš duši mou, kéž moje touha míří
v otcovský dům, tam, kde chceš mít mne sám.